

насъ четворица человекѣцы, които са се въѣциали на Бога.

24 Земи ни хъ, и очистисе заеднѣ съ ни хъ, и иждиви за ни хъ да си въричатъ галвы те: за да познаатъ сички те, защо онова штоо са чѣли за тебе, не е истина, но послѣдѣвашъ и ты по рѣдѣтъ и вардишъ законатъ.

25 Я за язычници те които повѣроваха, ные имъ писахмѣ, и въпредѣлихмѣ, они да не вардатъ нищо таково, но токмѣ да се чѣватъ отъ идолските жертвы и отъ кръвь, и отъ оудавено, и отъ блѣдъ.

26 Тогѣва Павелъ зема онѣя мѣжы, и на оутрешниатъ день като се вчисти, вѣлѣе заеднѣ съ ни хъ и вѣави (на свѣщенници те) кога ще да се испѣланатъ дни те на вчищеніе то докле за секого отъ ни хъ се не принесе жертва.

27 И когато ще хѣ да се свѣршатъ седмѣ те дни 18дее те които вѣха (дошли отъ Ясіа, понеже го видѣха въ храматъ, на говори хѣ сичкиатъ народъ, и тѣри хѣ на него рѣче.

28 И выкаха: в мѣжіе Израилтани, помогнете: тоа е онѣий человекъ който оучи секаде сички те (человѣцы) на врѣхъ народатъ и на врѣхъ законатъ и на врѣхъ това мѣсто: а при това іоше вовѣде и Валины въ храматъ и вскверни това свѣтое мѣсто.

29 (Защото вѣха видели по на предъ Трофіма Вѣсанина въ

градѣтъ заеднѣ съ него, и мнѣ хѣ защо Павелъ го е воводилъ въ храматъ).

30 И повдигнасе сичкіо градъ, и стечесе народо: и като фана хѣ Павла, извако хѣ го вѣнѣ изъ храматъ: и тоа часъ се затвори хѣ браты те.

31 И като иска хѣ да го оубіятъ, дойде вѣсть до тысѣщеначалникатъ на полкатъ защо сичкіо Іерусалимъ се возвѣни.

32 Я той тоа часъ зема воинны и стоначалници, и отѣрча на ни хъ. Я они като видѣха тысѣщеначалникатъ и воинны те, престана хѣ да кіатъ Павла.

33 Тогѣва приближи тысѣщеначалнико и фана го, и запо вѣда да го вѣржатъ съ двѣ вериги: и пыташе го, кой е и що е оучинилъ.

34 И едни дрѣго нѣщо выка хѣ въ народатъ, (а дрѣги дрѣго). И понеже не можеше да разгмѣ право то заради гѣлачава та, запо вѣда да го водатъ въ крѣпость та.

35 И когато дойде на стѣла ва та, воинны те го вѣдигна хѣ заради притисненіе то народно.

36 Защото многъ народъ идеше слѣдъ негѣ и выкаха: до вѣрши го отъ свѣтѣтъ.

37 И като щеше да вѣлѣе Павелъ въ крѣпость та, рече тысѣщеначалникъ: даа ли бы ми дозволѣніе да ти подѣмамъ нѣщо; а той мѣ рече: знаешъ ли гречески.